

Finat

NR 6/2022. STAN NA DZIEŃ 6 CZERWCA 2022 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 6 maja 2022 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 28 marca 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw;
- 2.3. Projekt ustawy z dnia 11 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny;
- 2.4. Projekt ustawy z dnia 1 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:
 - 3.1.1. Dane kwartalne domów maklerskich i TFI za I kwartał 2022 roku;
- 3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych;
- 3.3. Cyfryzacja KPRM: projekt ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej przekazany do konsultacji;
- 3.4. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej: praca zdalna wkrótce w Kodeksie pracy.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1. Ustawa z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027

Status: Weszła w życie 4 czerwca 2022 r.

Źródło: <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2022/1079>

Ustawa stwarza ramy prawne, które będą stanowić podstawę dla realizacji umowy partnerstwa, w tym wdrażania programów w zakresie polityki spójności, w perspektywie finansowej 2021–2027.

Uchwalona ustawa poprzez zmianę ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, wprowadza również przepisy szczegółowe dotyczące planu rozwojowego – Krajowego Planu Odbudowy (KPO) w zakresie, w jakim przepisy unijne są niewystarczające z punktu widzenia systemu prawa krajowego, m.in. w zakresie struktury systemu instytucjonalnego, wyboru i sposobu przedsięwzięć, finansowania inwestycji i przedsięwzięć, monitorowania realizacji KPO czy też działań kontrolnych i audytowych.

Ustawa w szczególności:

1. wprowadza mechanizmy koordynacji realizacji programów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności;
2. określa podmioty zaangażowane w proces wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności, ich zadania i tryb współpracy między nimi;
3. reguluje zasady wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności;
4. definiuje podstawowe dokumenty służące wdrażaniu funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności;
5. reguluje system instytucjonalny, kwestie finansowe związane m.in. z rozliczeniami z Komisją Europejską oraz kwestie dotyczące kontroli i nakładania korekt;
6. określa zasady wyboru projektów i procedury odwoławczej;
7. wskazuje obowiązki związane z unijną polityką e-Cohesion;
8. określa mechanizmy umożliwiające realizację instrumentów terytorialnych wynikających z rozporządzeń Komisji Europejskiej (Zintegrowane Inwestycje Terytorialne, Inne Instrumenty Terytorialne).

Ustawa obejmuje również nowelizację ustawy o PPK.

Znaczna część przepisów wejdzie w życie w innym terminie. Część zmian np. w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2019 r., po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2019 r. oraz po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Zmiany

w ustawie z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r. Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą w życie zmiany w ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej oraz związana z nimi regulacja przejściowa.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 6 maja 2022 r. o Centralnej Informacji Emerytalnej

Status: Opiniowanie – 9 maja 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12359503>

Projekt zakłada utworzenie Centralnej Informacji Emerytalnej (CIE), dzięki której obywatele będą mieli kompleksowy wgląd do informacji na temat swoich oszczędności na wszystkich kontach poszczególnych produktów emerytalnych.

CIE będzie przedstawiać użytkownikowi zagregowane informacje o uczestnictwie w systemie emerytalnym opartym na trzech filarach:

1. filar publiczny - na który składają się przede wszystkim system powszechny prowadzony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
2. prywatny filar pracowniczy, współtworzony lub tworzony przez pracodawców - na który składają się konta w Pracowniczych Planach Kapitałowych (PPK) oraz w Pracowniczych Programach Emerytalnych (PPE),
3. prywatny filar indywidualny - na który składają się Indywidualne Konta Emerytalne (IKE), Indywidualne Konta Zabezpieczenia Emerytalnego (IKZE) oraz Otwarte Fundusze Emerytalne (OFE).

System CIE będzie zintegrowany z Węzłem Krajowym Identyfikacji Elektronicznej. W budowę CIE zaangażowane będą różne podmioty, takie jak: KPRM, ZUS, KRUS, PFR, a także instytucje finansowe i ubezpieczeniowe oraz podmioty świadczące usługi agenta transferowego.

Projekt przewiduje następujące zadania poszczególnych uczestników procesu budowy CIE:

KPRM: prowadzenie procesu legislacyjnego, integracja systemu CIE z gov.pl i publiczną aplikacją mobilną, integracja z Węzłem Krajowym Identyfikacji Elektronicznej (WK) w zakresie uwierzytelnienia użytkownika, dostęp i wymiana informacji z rejestrów publicznych (SRP).

ZUS i KRUS: udostępnianie informacji o środkach zapisanych na kontach i subkontach ubezpieczonych, działania informacyjne i promocyjne systemu CIE, które związane są z działalnością ZUS i KRUS.

PFR i podmioty grupy PFR: opracowanie architektury, uruchomienie i wdrożenie infrastruktury informatycznej systemu CIE (poza zadaniami wykonywanymi przez inne instytucje), koordynacja

działań między instytucjami systemu CIE, budowa i utrzymywanie baz danych, wdrożenie usług oferowanych w systemie CIE.

Instytucje finansowe i ubezpieczeniowe oraz agenci transferowi: integracja i cykliczne zasilanie systemu CIE informacjami emerytalnymi, wymiana lub pośredniczenie w wymianie informacji (agenci transferowi) z systemem CIE.

Planowane wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkami).

2.2. Projekt ustawy z dnia 28 marca 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw

Status: Komisja Prawnicza – 19 maja 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12348651/>

Projekt ma na celu implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta, zwanej dalej „dyrektywą „Omnibus”.

Implementacja dyrektywy 2019/2161 Omnibus wymaga wprowadzenia zmian w kilku ustawach konsumenckich takich jak:

- ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1076),
- ustawa z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2070),
- ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) oraz
- ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287).

Zasadnicze zmiany będą wprowadzane do ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Najważniejsze zmiany wynikające z implementacji dyrektywy Omnibus w projekcie ustawy o zmianie ustawy prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw dotyczą m.in:

1. w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów:

- wprowadzenie przepisu zgodnie, z którym, gdy przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia kary nie można ustalić wysokości obrotu osiągniętego przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary ze względu na brak dostępności danych o takim obrocie, Prezes Urzędu będzie mógł nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro,

- dodanie dodatkowej przesłanki przed nałożeniem kary za łamanie zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów aby Prezes Urzędu brał pod uwagę sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 (ta przesłanka może mieć zarówno charakter obciążający jak i łagodzący wysokość kary);

2. w ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym:

- wprowadzenie nowych definicji produktu, plasowania, internetowej platformy handlowej,
- wprowadzenie przepisu dającego podstawę do zakwalifikowania jako działanie wprowadzające w błąd „działania przedsiębiorcy związanego z każdym rodzajem wprowadzenia towaru na rynek w jednym państwie członkowskim jako identycznego z towarem wprowadzonym na rynki w innych państwach członkowskich, w sytuacji gdy towar ten w sposób istotny różni się składem lub właściwościami, chyba że przemawiają za tym uzasadnione i obiektywne czynniki”,
- wprowadzenie nowej kategorii zaniechania wprowadzającego w błąd – w odniesieniu do informacji zamieszczanych na internetowych platformach handlowych – obowiązek podania informacji czy osoba oferująca produkty na platformie jest przedsiębiorcą czy też nie,
- za istotne informacje uważa się - dotyczące głównych parametrów decydujących o plasowaniu produktów przedstawianych konsumentowi w wyniku wyszukiwania oraz względne znaczenie tych parametrów w porównaniu z innymi parametrami; czy i w jaki sposób przedsiębiorca zapewnia, aby publikowane opinie pochodziły od konsumentów, którzy rzeczywiście używali danego produktu lub go kupili,
- rozszerzono katalog nieuczciwych praktyk w każdych okolicznościach m.in. o działania przedsiębiorcy polegające na: podawaniu wyników wyszukiwania w odpowiedzi na wyszukiwanie internetowe konsumenta bez wyraźnego ujawnienia płatnej reklamy lub płatności dokonanej specjalnie w celu uzyskania wyższego plasowania produktów w ramach wyników wyszukiwania, czy też zamieszczaniu lub zleceniu zamieszczania innej osobie nieprawdziwych opinii lub rekomendacji konsumentów, albo zniekształcaniu opinii lub rekomendacji konsumentów, w celu promowania produktów;

3. w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług:

- wprowadzenie regulacji zgodnie, z którą przedsiębiorca w każdym przypadku obniżenia ceny towaru lub usługi podaje obok informacji o obniżonej cenie również informację o najniższej cenie tego towaru lub usługi jaka była stosowana w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- doprecyzowanie przesłanek, które należy uwzględnić przy nakładaniu kar za naruszenie przepisów w zakresie informowania o cenach, w tym o ich obniżkach;

4. w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta:

- przepisy dostosowujące do nowych pojęć z dyrektywy cyfrowej i towarowej m.in. „definicja usług cyfrowych”, definicja „towarów z wbudowanymi elementami cyfrowymi” – definicje te zawarte są w projekcie zmiany ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy Kodeks cywilny - procedowanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości jako właściwe dla wdrożenia tzw. Dyrektywy o treściach cyfrowych i dyrektywy towarowej,
- wprowadzenie definicji internetowej platformy handlowej oraz definicji dostawcy internetowej platformy handlowej,
- do dotychczasowych niektórych obowiązków informacyjnych dodaje się, że dotyczą one też towarów z elementami cyfrowymi oraz usług cyfrowych,
- rezygnacja z obowiązku, aby w adresie przedsiębiorcy podawać numer faksu,
- wprowadzenie możliwości komunikacji z konsumentem za pomocą „innych środków online” i wprowadzenie warunków takiej komunikacji,
- wprowadzenie obowiązków informacyjnych dla dostawcy internetowej platformy handlowej w przypadku umów zawartych za pośrednictwem internetowych platform handlowych,
- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą konsument, który w związku z nieumówioną wizytą przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta lub wycieczką zorganizowaną przez przedsiębiorcę zawarł z tym przedsiębiorcą umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 30 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów oraz wprowadzenie odstępstwa od określonych wyjątków od prawa do odstąpienia od umowy w przypadku tych umów;
- inne zmiany dostosowujące.

Ustawa miała wejść w życie 28 maja 2022 r. Do tej pory termin ten nie uległ zmianie.

2.3. Projekt ustawy z dnia 11 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny

Status: Komisja Prawnicza – 12 maja 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341810/>

Celem projektu jest implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych (Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 60; dalej: „DCD” lub „dyrektywa cyfrowa”) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniającej rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE oraz uchylającej dyrektywę 1999/44/WE (Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 63; dalej: „SGD” lub „dyrektywa towarowa”).

Zasadniczym celem obu dyrektyw jest przyczynianie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnianie przy tym wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w szczególności poprzez ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących niektórych wymagań w odniesieniu do umów zawartych między przedsiębiorcami a konsumentami o dostarczanie treści cyfrowych lub usług cyfrowych, w szczególności przepisów dotyczących: zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową, środków ochrony prawnej w przypadku braku zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową lub ich niedostarczenia oraz sposobów korzystania z tych środków, oraz zmiany treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, a także poprzez ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących niektórych wymagań w odniesieniu do umów sprzedaży zawartych między sprzedawcą a konsumentem, w tym przepisów dotyczących zgodności towarów z umową, środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku braku takiej zgodności, sposobów korzystania z tych środków, a także gwarancji handlowych.

Zmiany w przepisach ogólnych ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta:

- zaktualizowanie zakresu regulacji ustawy o nowo wprowadzane przepisy implementujące SGD i DCD,
- zdefiniowanie pojęć niezbędnych dla implementacji SGD i DCD,
- doprecyzowanie zakresu regulacji w odniesieniu do umów, wskutek których konsument zobowiązuje się do dostarczenia danych osobowych,
- uregulowanie kwestii rozgraniczenia między zakresem stosowania SGD i DCD.

Rozdziałem 5a dokonuje się implementacji SGD. Nowo wprowadzone przepisy przewidują wyłączenie stosowania przepisów Kodeksu cywilnego o rękojmi przy sprzedaży w stosunku do konsumentów (art. 43a ust. 1) i odrębne uregulowanie tej materii. Art. 43b definiuje zgodność towaru z umową (art. 6-8 SGD). Przyjęcie takiego rozwiązania w zasadzie stanowi odejście od instytucji wady fizycznej i prawnej na rzecz zgodności (bądź jej braku) towaru z umową. Art. 43c ust. 1 określa czasowe granice odpowiedzialności przedsiębiorcy z tytułu rękojmi oraz zakres przeniesienia ciężaru dowodu (art. 10-11 SGD). Art. 43 ust. 2 reguluje kwestię zgodności z umową towarów z elementami cyfrowymi, dostarczonymi w sposób ciągły oraz granice czasowe zgodności z umową takich towarów. Art. 43d-43f określają prawa konsumenta z tytułu rękojmi i skorelowane z nimi obowiązki przedsiębiorcy (art. 13-16 SGD). Natomiast w art. 43e ust. 6 przejęto rozwiązanie, zgodnie z którym przedsiębiorca zwraca konsumentowi cenę niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 14 dni od otrzymania towaru lub dowodu jego zwrotu.

Rozdziałem 5b dokonuje się implementacji DCD. Art. 43h reguluje sposób wykonania obowiązku dostarczenia treści cyfrowej lub usługi cyfrowej (art. 5 DCD) oraz uprawnienia konsumenta w razie jego niewykonania (art. 13 DCD). Art. 43i-43m dotyczą zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową (art. 7-9 DCD), oraz odpowiedzialności przedsiębiorcy w razie jej braku (art. 11-18 DCD). W art. 43j ust. 1 i 3 określono granice czasowe odpowiedzialności przedsiębiorcy za brak zgodności treści lub usługi cyfrowej z umową dostarczanej jednorazowo, częściami i w sposób ciągły, oraz przesłanki wskazujące kiedy domniemanie odpowiedzialności przedsiębiorcy może zostać wyłączone (art. 43j ust. 5). W art. 43k wskazano uprawnienia konsumenta w przypadku braku zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową. W ust. 1 uregulowano prawo konsumenta do doprowadzenia treści cyfrowej lub usługi cyfrowej do zgodności z umową, które przysługuje konsumentowi bezwarunkowo. W art. 43l ust. 1 wskazano, kiedy konsument może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy.

Zgodnie z treścią tego przepisu są to następujące sytuacje: doprowadzenie do zgodności z umową jest niemożliwe albo wymaga nadmiernych kosztów po stronie przedsiębiorcy, przedsiębiorca nie doprowadził treści cyfrowej lub usługi cyfrowej do zgodności z umową zgodnie z art. 43k ust. 4, brak zgodności z umową występuje nadal, pomimo, że przedsiębiorca próbował doprowadzić treść cyfrową lub usługę cyfrową do zgodności z umową, lub brak zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową jest na tyle istotny, że uzasadnia natychmiastowe obniżenie ceny albo odstąpienie od umowy, lub z oświadczenia przedsiębiorcy lub okoliczności wyraźnie wynika, że nie doprowadzi on treści cyfrowej lub usługi cyfrowej do zgodności z umową w rozsądnym czasie lub bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta. Art. 43m statuuje obowiązek przedsiębiorcy dotyczący niewykorzystywania wytworzonych lub dostarczonych przez konsumenta treści, po odstąpieniu przez konsumenta od umowy. Natomiast art. 43n-43o regulują zasady dokonywania zmiany treści cyfrowej lub usługi cyfrowej w trakcie jej dostarczania.

Zmiany w Kodeksie cywilnym polegają na usunięciu odrębności dotyczących umów zawieranych z konsumentami w przepisach o rękojmi przy sprzedaży rzeczy ruchomych, które – wobec wyłączenia stosowania przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących rękojmi względem konsumentów – stają się bezprzedmiotowe. Należy jednak pamiętać, że przepisy te będą znajdowały zastosowanie do umów sprzedaży nieruchomości zawieranych między przedsiębiorcą jako sprzedającym, a konsumentem jako kupującym.

Planowane wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.4. Projekt ustawy z dnia 1 kwietnia 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

Status: Rada Ministrów – 24 maja 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12354104/>

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw zmierza do stworzenia podstaw dla pracodawcy do wprowadzenia i przeprowadzania – gdy jest to niezbędne dla ochrony określonych dóbr – prewencyjnej kontroli pracowników na obecność w ich organizmach alkoholu lub środków działających podobnie do alkoholu. Projekt niniejszej ustawy służy także realizacji postulatów dotyczących wprowadzenia pracy zdalnej jako rozwiązania stałego, tj. w ramach Kodeksu pracy.

Projekt – w zakresie wprowadzenia kontroli trzeźwości oraz kontroli na obecność środków działających podobnie do alkoholu – przewiduje zmiany Kodeksu pracy polegające na:

1. określeniu podstaw prawnych umożliwiających pracodawcy wprowadzenie – gdy jest to niezbędne dla ochrony określonych dóbr – kontroli trzeźwości pracowników lub kontroli na obecność w ich organizmach środków działających podobnie do alkoholu, a także określeniu zasad przeprowadzania takich kontroli;
2. w zakresie obowiązku pracodawcy niedopuszczenia pracownika do pracy;

- a) utrzymaniu regulacji obecnie obowiązującej w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że pracownik stawiał się do pracy w stanie po użyciu alkoholu lub spożywał alkohol w czasie pracy,
 - b) wprowadzeniu regulacji nakładającej na pracodawcę taki obowiązek w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że pracownik stawiał się do pracy w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu lub zażywał taki środek w czasie pracy,
 - c) wprowadzeniu regulacji nakładającej na pracodawcę taki obowiązek w przypadku, gdy prewencyjna kontrola trzeźwości wykaże w organizmie pracownika obecność alkoholu lub prewencyjna kontrola na obecność środka działającego podobnie do alkoholu, wykaże obecność w organizmie pracownika takiego środka;
3. uregulowaniu procedury przeprowadzania badania w celu ustalenia obecności w organizmie pracownika alkoholu, wskazującej na stan po użyciu alkoholu albo stan nietrzeźwości, lub środka działającego podobnie do alkoholu, przez uprawniony organ powołany do ochrony porządku publicznego;
 4. wprowadzeniu możliwości odpowiedniego zastosowania wskazanych powyżej rozwiązań do pracodawców organizujących pracę wykonywaną przez osoby fizyczne na innej podstawie niż stosunek pracy oraz osoby prowadzące na własny rachunek działalność gospodarczą, a także osób fizycznych wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy oraz osób fizycznych prowadzących na własny rachunek działalność gospodarczą, których praca jest organizowana przez tych pracodawców;
 5. uzupełnieniu katalogu przesłanek uzasadniających nałożenie na pracownika kary upomnienia, kary nagany lub kary pieniężnej o przypadki stawienia się do pracy w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu lub zażywanie takiego środka w czasie pracy.

Projektowana ustawa określa ponadto zasady przetwarzania przez pracodawcę informacji o dacie, godzinie oraz minucie przeprowadzonego badania oraz jego wyniku wskazującego na stan po użyciu alkoholu albo stan nietrzeźwości lub stan po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu. W szczególności wyznacza okresy oraz miejsce przechowywania takich informacji, mając na uwadze konieczność zapewnienia zgodności ich przetwarzania z rozporządzeniem 2016/679.

Ponadto projekt ustawy ma na celu wprowadzenie do Kodeksu pracy rozwiązań prawnych umożliwiających wykonywanie pracy w formie pracy zdalnej.

Najważniejsze regulacje w tym zakresie przewidziane w projekcie ustawy polegają na:

1. wprowadzeniu definicji pracy zdalnej, zgodnie z którą pracą zdalną będzie praca polegająca na wykonywaniu pracy całkowicie lub częściowo w miejscu wskazanym przez pracownika i każdorazowo uzgodnionym z pracodawcą, w tym pod adresem zamieszkania pracownika, w szczególności z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość;
2. przyjęciu, że praca zdalna będzie mogła być uzgodniona przy zawieraniu umowy o pracę albo już w trakcie zatrudnienia (w tym drugim przypadku do zmiany umowy o pracę – w zakresie miejsca wykonywania pracy – nie będzie wymagana forma pisemna);
3. umożliwieniu polecenia przez pracodawcę w szczególnych przypadkach (tj. w okresie obowiązywania stanu nadzwyczajnego, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu

epidemii oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu, lub w okresie, w którym zapewnienie przez pracodawcę bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w dotychczasowym miejscu pracy pracownika nie jest czasowo możliwe z powodu działania siły wyższej) – wykonywania pracy zdalnej przez pracownika, przy zastrzeżeniu złożenia przez pracownika bezpośrednio przed wydaniem polecenia oświadczenia o posiadaniu warunków lokalowych i technicznych do wykonywania pracy w tej formie;

4. uregulowaniu obowiązku określania zasad wykonywania pracy zdalnej w:
 - porozumieniu zawierającym między pracodawcą i zakładową organizacją związkową (zakładowymi organizacjami zawodowymi),
 - regulaminie ustalonym przez pracodawcę – jeżeli nie dojdzie do zawarcia porozumienia z zakładową organizacją związkową (zakładowymi organizacjami zawodowymi) oraz w przypadku, gdy u pracodawcy nie działa żadna zakładowa organizacja związkowa (w tym przypadku regulamin byłby ustalany po konsultacji z przedstawicielami pracowników);
5. umożliwieniu wykonywania pracy zdalnej na wniosek pracownika także w przypadku, gdy nie zostało zawarte porozumienie albo regulamin, o których mowa w pkt 4, określające zasady wykonywania pracy zdalnej;
6. wprowadzeniu możliwości wiążącego wycofania się z pracy zdalnej przez pracodawcę lub pracownika;
7. uregulowaniu obowiązków pracodawcy wobec pracownika wykonującego pracę zdalną (m.in. zapewnienia pracownikowi materiałów i narzędzi pracy, w tym urządzeń technicznych, niezbędnych do wykonywania pracy zdalnej, pokrycia kosztów związanych z pracą zdalną) oraz przyznaniu stronom uprawnień do ustalenia zasad wykorzystywania przez pracownika prywatnych narzędzi pracy i materiałów w pracy zdalnej;
8. unormowaniu prawa kontroli pracownika przez pracodawcę w miejscu wykonywania pracy zdalnej;
9. ustanowieniu zakazu dyskryminacji pracownika wykonującego pracę zdalną;
10. zagwarantowaniu pracownikowi wykonującemu pracę zdalną prawa do przebywania na terenie zakładu pracy na zasadach przyjętych dla ogółu pracowników;
11. wprowadzeniu szczególnych zasad w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
12. wyodrębnieniu okazjonalnej pracy zdalnej, do której z uwagi na jej szczególnych charakter, nie będą stosowane niektóre przepisy dotyczące pracy zdalnej;
13. umożliwieniu pracownikowi przekazywania wszystkich wniosków, dla których przepisy Kodeksu pracy lub innych ustaw lub aktów wykonawczych, określających prawa i obowiązki z zakresu prawa pracy przewidują formę pisemną, w postaci papierowej lub elektronicznej.

Projektowane regulacje zastąpią przepisy Kodeksu pracy dotyczące telepracy, które zostaną uchylone.

Planowane wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkami).

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane kwartalne domów maklerskich i TFI za I kwartał 2022 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są dane kwartalne domów maklerskich i TFI za I kwartał 2022 roku.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/?articleId=71557&p_id=18

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych

W serwisie internetowym PFR Portal PPK dostępny jest Biuletyn Pracowniczych Planów Kapitałowych za maj 2022 r.

Źródło: <https://www.mojeppk.pl/pliki/repozytorium-plikow/materialy-do-pobrania/pdf/Biuletyn-PPK-05-2022.pdf>

3.3. Cyfryzacja KPRM: projekt ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej przekazany do konsultacji

Projekt ustawy o Centralnej Informacji Emerytalnej (CIE) został przekazany do uzgodnień międzyresortowych, opiniowania oraz konsultacji publicznych.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/projekt-ustawy-o-centralnej-informacji-emerytalnej-przekazany-do-konsultacji>

3.4. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej: praca zdalna wkrótce w Kodeksie pracy

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej informuje, że Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy wprowadzający do Kodeksu pracy możliwość wykonywania pracy zdalnej.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/rodzina/praca-zdalna-wkrotce-w-kodeksie-pracy-rada-ministrow-przyjela-projekt-ustawy>

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
